

Poklicani

v veselje

Duhovne vaje zakonci, Mirenski Grad 2018

Prilika o sejalcu

1 Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sédel ob jezero. ... Dejal je: »Sejalec je šel sejat. 4 Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot. Priletele so ptice in ga pozobale. 5 Drugo seme je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje. 6 Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. 7 Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastlo ter ga zadušilo. 8 Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad: eno stoternega, drugo šestdeseternega in spet drugo trideseternega. 9 Kdor ima ušesa, naj posluša!« Mt 13,1-9

Božja setev smo, vsejani za božje kraljestvo, kraljestvo ljubezni, miru in veselja. Bog je vsejal najboljše, dal nam je najboljše in nam daje najboljše. Verjame v nas, vztrajno seje in spodbuja, da bi dali sad veselega življenja. Odprimo se njegovi besedi, da nas nagovori in v nas prebuja rast.

I. Ti si dar, Bog se te veseli

Jezusov krst

Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jordanu. Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa, ki se razpirajo, in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob. In zaslišal se je glas iz nebes: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.« Mr 1,7-11

1. Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje

Preprosta misel, ki jo izreka Oče nad svojim sinom: **»Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje«**, ki pa zajema **bistvo ljubezni**. Kaj je ljubezen? Mar ne prav to, da drugega čutimo kot del sebe – ti si moj ljubljeni Sin; da je drugi kot pravi ob stvarjenju Bog po Adamu **kost iz moje kosti, meso iz mojega mesa**. Prvi misli sledi druga: **veselim se te**. V tem Očetovem razglašenju svojega sina, vidim najprej spodbudo, da bi na ta način ljubili drug drugega in mu izražali ljubezen: Ti si moj brat, moja sestra; ti si moj ljubljeni, moja ljubljena; veselim se te!

Ob Jezusovem krstu, pa **se spominjamo, da smo med seboj bratje in sestre, kot božji otroci**, že po rojstvu, še posebej pa **potrjeni po krstu**. Pri krstu je Bog po duhovniku izrekel tisto, kar Bog sporoča vsakemu človeku, ko ga pokliče v življenje. Vsakega od nas je vesel, vsak je meso iz njegovega mesa – je njegova podoba in se nas veseli. **Zanj smo dragoceni!** Tega se kristjani tako slabo zavedamo, zato je tako malo veselja v nas. Mogoče je dobro, da ponovimo to, kar nam

je Bog rekel pri krstu: »**Ti si moj ljubljeni sin, oz. moja ljubljena hči, nad teboj imam veselje**«.

1. **Koliko se zavedata, da sta eno, kot nas razume Bog: ene krvi in enega duha?**
2. **Kako se veselita sebe kot moškega oz. ženske in prav tako drugega?**

Ženska je dar

1. **Drugačna kot moški** – drugačnost od moškega ni pomanjkljivost, ampak bogastvo.
2. **Ustvarjena kot zavetje** – že po svoji telesni zgradbi je tista, ki sprejema, tolaži in daje življenje.
3. **Posoda Božje ljubezni** – njeno telo je mehko in nežno, ki obvladuje svoje strasti, spolnosti daje mesto popolne, nesebične ljubezni, njena lepota izvira iz Božje prisotnosti v njej – če ženska ceni svojo lepoto in razume, kako jo ceni Bog, hoče, da jo tako gledajo tudi moški.
4. **Tista, ki premišljuje in molči** – kot Marija je poklicana, da v svojem srcu bolj premišljuje, kot razglaša, ne kritizira in deli nasvetov, ne obsoja ampak bolj sprašuje.
5. **Krhka** – ta lastnost jo pogosto zavede v odločitve, ki jo podjarmljajo in iz nje naredijo sužnjo.
6. **Žejna ljubezni** – poklicana je da prva ljubi in je samo na ta način lahko tudi ljubljena.
7. **Mati** – njena odgovornost je v tem, da se uveljavi kot mati, kot tista, ki vsakemu da svoje mesto in se zna med svojimi otroki narediti majhna. Pripravljena je, da z žrtvovanjem same sebe in pozabljanjem nase, podarja življenje (dobesedno in duhovno).

Moški je dar

1. **Tisti, ki se iz ženske rodi** – če se ji bo približal z globoko ljubeznijo, bo ljubljen in bo sebe spoznal v celoti, ob njej se bo lahko odpočil
2. **Moč in dejavnost** – moški je poklican, da se žrtvuje za dobro drugih, ne pa da druge žrtvuje za lastno korist. Poklican je, da iz sebe naredi dar za druge.
3. **Opora** – podpre prizadevanja svoje žene, svojih bližnjih.
4. **Odločnost** – moški je nenadomestljiv v tem, da odločno postavlja jasne meje, razmejitve, zahteve.
5. **Služabnik** – moč da obvladuje, postane pristna, ko se nauči služiti.
6. **Vojak** – notranji red, disciplina in jasen cilj naredijo moškega za vojaka, ki ve, kaj hoče.
7. **Očetovstvo** – moški je poklican, da postane oče – da daje drugim življenje, to poklicanost mora prežemati moč za žrtev.

II. Veselim se te in te ljubim kot grešno/grešnega

Bog se nas torej veseli. **Mi se v tem, kako nas Bog gleda pogosto izgubimo.** Pogosto se nam zdi, da moramo biti popolni, če hočemo biti zanj sprejemljivi. Zato se radi **napihujemo**. Če tega ne moremo, pa **obupujemo** in lezemo na kup. A Bog se nas veseli kot:

- **mlajšega sina** preden je odšel in potem, ko se je vrnil,
- **prostitutke**, ki so jo pripeljali zasačeno pri prešuštvovanju,
- **bogatega mladeniča**, ki ga je pogledal in vzljubil, pa čeprav je od njega žalosten odšel,
- **desetih gobavih**, pa čeprav je le eden prišel nazaj, da se mu zahvali.

Bog se nas veseli v tem, kar smo že uresničili in v tem, kar je v nas kot seme in čaka, da se razvije in uresniči. Na nas je, da se najprej veselimo tega, kar že smo: božja podoba, ljubljeni sinovi in hčere. Veselimo se tudi tega, kar postajamo, če se vsak dan borimo za dobro. O tem, kar naj bi še postajali, nam govorijo tri dostojanstva, ki so nam s krstom posebej podeljena: kraljevsko, duhovniško in preroško. Poglejmo to ob zgoraj omenjenih likih.

Mlajši sin in prostitutka bi rada uresničila vsa hrepenenja z logiko izživi življenje - **UŽITEK**, poskrbi, da bodo tvoje **želje, hrepenenja in strasti** čimprej izpolnjeni. Bog pa gleda v nas božjo podobo, vidi **kraljevsko** dostojanstvo – dostojanstvo božjega otroka in ve, da je naša izpolnjenost mogoča le, če presegamo trenutne potrebe in se stegujemo po višjem. Želi, da se veselimo možnosti, ki nam jih je Bog naklonil. Želi, da kot moški in ženske **živimo svoje strasti in hrepenenja v najlepšem preseganju golih nagonov**, da smo priče

božjega v obvladovanju strasti in hrepenenj. Bog se nas veseli, hkrati pa želi, da bi kraljevali v ljubezni.

Bogati mladenič me spominja na **duhovniško** dostojanstvo, ki smo ga s krstom prejeli. Mladenič bi rad življenje izpolnil s tem, kar **lahko kupi, zgradi in ustvari – MOČ**. Jezus pa v njem vidi veliko več. Ve, da ne bo srečen, če v sebi **ne izpolni duhovne razsežnosti**. Zato ga vabi, naj proda, kar ima, da ubogim in hodi za njim. Vsi smo poklicani, da sebe in svet posvečujemo. Gre za jasno zavedanje, da je naše življenje izpolnjeno v darovanju. Smisel duhovnega je **v služenju bližnjim in Bogu. Dajati in ne zbirati zase!**

Deset gobavih verjame, da bo vse drugače, ko bodo zdravi, ker ne bodo več **obrobni in nepomembni**. Le eden ve, da ne potrebuje le zdravega telesa in – **VELJAVE** ampak zdravo srce. Kot božji otroci nosimo v sebi tudi **preroško dostojanstvo**. Ta preroški dar omogoča v ranjeni naravi videti božjo naravo, **za videzom, za ubogim in preziranim videti božje**. To ni poseben dar jasnovidnosti, ampak dar vere, ki nam **omogoča v minljivih stvareh videti neminljive, živeti v tem času, pa vendar živeti za večnost**.

Mlajši sin in prostitutka nam lahko predstavljata željo, da bi zapolnili praznino z užitkom; bogati mladenič bi jo rad zapolnil z močjo in bogastvom; gobavci pa z videzom. **Bog se nad nami ne zgraža, vedno se nas veseli**. Vedno nam govori, da smo ljubljene sinovi in ljubljene hčere; da se nas veseli v tem trenutku in gleda hkrati vse možnosti v nas, ki jih še lahko uresničimo. **Naj nas to božje veselje nad nami spodbuja, da v sebi upodabljamo tisto, kar Bog v nas že vidi kot možnost, da je uresničeno!**

- 1. Kako jasno se zavedaš svojih hrepenenj? Njihova izpolnitev ni vedno mogoča, pri tem zahajamo s prave poti. Koliko se tega zavedaš in koliko si to podelita?**
- 2. Kako sprejemaš svoje padce in živiš razpetost med darom, ki ga že uspeš živeti in tistim, ki ga zaradi greha še vedno ne živiš?**

	Kako to razpetost sprejemaš in živiš sam/sama in se tega veseliš?	Kako to razpetost sprejemaš in živiš s sozakoncem in se tega veseliš?
hrepenenja po videzu in veljavi		
hrepenenja po moči, gotovosti		
hrepenenja po užitku		

III. Beseda je dar, ki te vodi k drugemu

Prilika o sejalcu

¹ Tisti dan je šel Jezus iz hiše in sédel ob jezero. ² Pri njem so se zbrale velike množice, tako da je stopil v čoln in sedel, vsa množica pa je stala na obrežju. ³ Takrat jim je veliko povedal v prilikah. Dejal je: »Sejalec je šel sejati. ⁴ Ko je sejal, je nekaj semena padlo ob pot. Priletele so ptice in ga pozobale. ⁵ Drugo seme je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje. ⁶ Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. ⁷ Spet drugo je padlo med trnje in trnje je zrastle ter ga zadušilo. ⁸ Druga semena pa so padla na dobro zemljo in so dajala sad: eno stoternega, drugo šestdeseternega in spet drugo trideseternega. ⁹ Kdor ima ušesa, naj posluša!«

Razlaga prilike o sejalcu

¹⁸ »Poslušajte torej pomen prilike o sejalcu. ¹⁹ K vsakemu, ki posluša besedo kraljestva in je ne razume, pride hudič in mu ugrabi, kar je vsejano v njegovo srce. Ta človek je tisti, ki je vsejan ob poti. ²⁰ Na kamnita tla je vsejan tisti, ki posluša besedo in jo takoj z veseljem sprejme, ²¹ nima pa v sebi korenine, ampak je nestanovit. Ko nastane zaradi besede stiska ali preganjanje, se takoj pohujša. ²² Med trnje vsejan je tisti, ki posluša besedo, toda posvetna skrb in zapeljivost bogastva zadušita besedo in postane nerodovitna. ²³ V dobro zemljo vsejan pa je tisti, ki posluša besedo in jo tudi doume. Ta zares obrodi in daje sad: eden stoternega, drugi šestdeseternega in spet drugi trideseternega.« Mt 13,1-7;18-23

Ne/upirati se Besedi?

Kje se rojeva odpor do dobre Besede? Priliko o sejalcu sem tokrat prvič povezal z uvodom v Janezov evangelij, ki govori, da je bila **v začetku Beseda**, po kateri je prišlo življenje, ki je prineslo luč ljudem, a **tema je ni sprejela**. Če ostanem pri primeri o Besedi, ki je seme, danes lahko **v priliki o sejalcu** razmišljam, **kaj se dogaja s semenom**.

V priliki izvemo, **da je Bog v svet vsejal Besedo**, ki je padla ob pot, na kamnita tla, med trnje in v rodovitno zemljo. Najlepša beseda, ki jo je Bog vsejal, je božji Sin sam. **Seme je zraslo in dozorelo v oznanjevalca - Jezusa**. Jezus je setev nadaljeval in sveti **Štefan je Besedo sprejel**. Obrodil je sad oznanjevanja in **oznanjal naprej**. Tako kot je Beseda padla na različna tla po Jezusu, tako tudi po sv. Štefanu. Ponekod je obrodilo sad, drugod pa ne. Kakor pri učitelju, se je tudi pri njem 'zemlja' uprla in zahtevala smrt sejalcu.

Ob tem se vračam na začetno vprašanje: **Kje se rojeva odpor do dobre Besede?** Zdi se, da bi včasih radi izumili kak bolj imeniten odgovor, zakaj ni mogoče sprejeti božje ali človeške besede. Jezusov pogled pa je jasen in ne pušča prav veliko prostora za izmikanje. Če povzamemo, so razlogi za upiranje besedi naslednji:

- Pri prvih **besedo ukrade hudič**, in postane neslišana in neuresničena.
- Drugim zmanjka vztrajnosti in poguma, zato **v trenutku preizkušnje odpadejo**.
- V tretjih pa besedo zadušijo **skrbi, bogastvo in naslade življenja**.

V poročilu o kamnanju Štefana beremo, *da se niso mogli ustavljati modrosti in Duhu, v katerem je govoril. Zato so naščuvali može, da so proti njemu lažnivo pričali*. Lahko rečemo, **da so zločinci tisti, ki so**

besedo slišali, pa so jo zadušile skrbi, bogastvo in naslade življenja.

V luči prilike o sejalcu lahko razumemo, da se celo največji zločini zgodijo iz najbolj banalnih vzrokov: želje po ljubem miru, po bogastvu in užitku. V luči letošnjih jasic bi to lahko prevedli v problem Babilona ter Sodome in Gomore. **Gre za strup osebnih interesov in hlepenja po ugodju in užitku.**

Ne vem, če se kristjani zavedamo, kako smo prepojeni s tem strupom. Ta strup ni strankarsko selektiven, se ne prijemlje le ene ali druge stranke, enega ali drugega prepričanja oz. religije. Gre za strup, na katerega ni nihče imun in ki ga neprestano seje hudič. Naj nam bo mučeništvo Štefana v opozorilo in opomin, jaslice pa v spodbudo. Mogoče je živeti drugače:

- mogoče se je **slišati in razumeti**,
- mogoče je **vztrajati tudi, ko je težko** in ni vidnih sadov,
- mogoče je **premagovati osebne interese in skušnjavo po ugodju in užitku.**

Novorojeni prihaja prav zato, da bi Beseda v nas rodila bogate sadove. Pred nami je vedno nov izziv: da vzamemo drug drugega za res in se slišimo; da vztrajamo v odnosih, tudi ko je težko; ter ne potvarjamo resnice, ki je pogosto težka in nam ne ugaja. **Vztrajajmo v sprejemanju besede, ki je dar, ki vodi k drugemu!**

1. Kdaj se prepoznaš v teh treh nerodovitnih tleh?

- Pri prvih **besedo ukrade hudič**, in postane neslišana in neuresničena.
- Drugim zmanjka vztrajnosti in poguma, zato **v trenutku preizkušnje odpadejo**.
- V tretjih pa besedo zadušijo **skrbi, bogastvo in naslade življenja**.

2. Kako si boš prizadeval, da boš besedo drugega vzel za res?

3. Kako si bosta pomagala, da bo beseda med vama resnično dar, sprejeta in ljubljena?

IV. Srečanje je dar, ki te osrečuje

Jezus in Samarijanka

1 Ko je torej Jezus izvedel, da so farizeji slišali, kako pridobiva in krščuje več učencev kot Janez – **2** čeprav Jezus sam ni krščeval, ampak njegovi učenci –, **3** je zapustil Judejo in spet odšel v Galilejo. **4** Moral je iti skozi Samarijo. **5** Prišel je torej v samarijsko mesto, imenovano Sihár, blizu posesti, ki jo je Jakob dal svojemu sinu Jožefu. **6** Tam je bil Jakobov studenec. Jezus je bil utrujen od poti in je kar sédel k studencu. Bilo je okrog šeste ure.

7 Tedaj je prišla neka žena iz Samarije, da bi zajela vode. Jezus ji je rekel: »Daj mi piti!« **8** Njegovi učenci so namreč odšli v mesto, da bi nakupili hrano. **9** Samarijanka mu je torej rekla: »Kako vendar ti, ki si Jud, prosiš mene, Samarijanko, naj ti dam piti?« (Judje namreč nočejo imeti stika s Samarijani.) **10** Jezus ji je odgovoril in rekel: »Če bi poznala Božji dar in če bi vedela, kdo je, ki ti pravi: ›Daj mi piti,‹ bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode.« **11** Žena mu je rekla: »Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok. Od kod imaš torej živo vodo?« **12** Si mar ti večji kot naš oče Jakob, ki nam je dal ta vodnjak in je iz njega pil on sam, njegovi sinovi in njegova živina?« **13** Jezus je odvrnil in ji rekel: »Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. **14** Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.« **15** Žena mu je rekla: »Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna in ne bom hodila sem zajemat.«

16 Rekel ji je: »Pojdi in pokliči svojega moža in pridi sem!« **17** Žena je odgovorila in mu rekla: »Nimam moža.« Jezus ji je rekel: »Dobro si

rekla: »Nimam moža«; 18 kajti pet mož si imela in ta, ki ga imaš zdaj, ni tvoj mož. To si prav povedala.« 19 Žena mu je dejala: »Gospod, vidim, da si prerok. 20 Naši očetje so častili Boga na tej gori, vi pa pravite, da je kraj, kjer ga je treba častiti, v Jeruzalemu.« 21 Jezus ji je rekel: »Veruj mi, žena, da pride ura, ko ne boste častili Očeta ne na tej gori ne v Jeruzalemu. 22 Vi častite, česar ne poznate, mi pa častimo, kar poznamo, kajti odrešenje je od Judov. 23 Pride pa ura in je že zdaj, ko bodo pravi častilci častili Očeta v duhu in resnici. Prav takih častilcev si namreč želi Oče. 24 Bog je duh, in kateri ga častijo, ga morajo častiti v duhu in resnici.« 25 Žena mu je dejala: »Vem, da pride Mesija (kar pomeni Maziljenec). Ko pride, nam bo vse oznanil.« 26 Jezus ji je rekel: »Jaz sem, ki govorim s teboj.«

27 Medtem so prišli njegovi učenci in se čudili, da je govoril z žensko, vendar mu nobeden ni rekel: »Kaj bi rad od nje?« ali »Zakaj govoriš z njo?« 28 Tedaj je žena odložila vrč, odšla v mesto in pripovedovala ljudem: 29 »Pridite in pogledjte človeka, ki mi je povedal vse, kar sem storila. Kaj, če je on Mesija?« 30 Odšli so iz mesta in se napotili k njemu.

31 Medtem so ga učenci prosili in govorili: »Rabi, jej!« 32 On pa jim je rekel: »Jaz imam za jed hrano, ki je vi ne poznate.« 33 Učenci so tedaj govorili med seboj: »Mar mu je kdo prinesel jesti?« 34 Jezus jim je rekel: »Moja hrana je, da uresničim voljo tistega, ki me je poslal, in dokončam njegovo delo. 35 Ali ne pravite vi: »Še štiri mesece in žetev bo tu.« Glejte, jaz pa vam pravim: Povzdignite oči in pogledjte polja, da so bela za žetev. 36 Žanjec prejema plačilo in spravlja pridelek za večno življenje, da se bosta skupaj veselila sejalec in žanjec. 37 V tem je namreč resničen izrek, da »eden seje, drugi žanje«. 38 Poslal sem vas, da boste poželi, za kar se niste trudili. Drugi so se trudili, vi pa ste vstopili v njihov trud.«

39 Veliko Samarijanov iz tistega mesta je začelo verovati vanj zaradi ženinih besed: »Vse mi je povedal, kar sem storila.« 40 Ko so Samarijani prišli k njemu, so ga prosili, naj ostane pri njih; in ostal je tam dva dni.41 Zaradi njegove besede jih je še veliko več začelo verovati. 42 Ženi pa so govorili: »Ne verjamemo več zaradi tvojega pripovedovanja, kajti sami smo slišali in vemo, da je on resnično odrešenik sveta.« Jn 4,1-42

Slišati se je mogoče

Jezus nima nobenih težav, da bi slišal Samarijanko. Približa se ji in jo nagovori. Nima predsodkov do nje, čeprav ve, kakšna ženska je. Čeprav pozna njene grehe, jo gleda kot tisto, ki lahko zaživi na novo, kot tisto, ki mu lahko pomaga priti do vode in mu olajša žejo. Jezus vedno gleda v človeku dar, ki čaka, da pride do polnega izraza. Skuša prebuditi bližnjega, da se zave daru, da začne z njim trgovati in v sebi uresniči polnost – stoteren, šestdeseteren ali trideseteren sad.

V srečevanju se Jezus ne zapleta v svet takšnih ali drugačnih čustev užaljenosti, obupa ali prezira. Presega vse navade, ki bi ga lahko pri tem omejevale. Noben človek zanj ni ujetnik družbenih kategorij in vzorcev: ne prostitutka, ne gobavec, ne Samarijanka. Vsakdo je zanj božji dar, božja podoba, srečanje z njim pa priložnost, da ta podoba zaživi v novi luči.

- 1. *Koliko se zavedaš svojih čustev v srečevanju z najbližjimi?
Kako ločuješ čustva, ki se zbudijo ob drugem in tista, ki so
povezana predvsem s tvojimi preteklimi izkušnjami?***
- 2. *Kako prepoznaviš vedenjske vzorce iz preteklosti in kako jih
spreminjaš z boljšimi?***
- 3. *Kako jasen je tvoj svet vrednot? Za kaj si v odnosu
prizadevaš, ne glede na odziv?***

URNIK DUHOVNIH VAJ	
ČETRTEK	
18:00	ZBIRANJE in NAMESTITEV PO SOBAH
18:30	VEČERJA
20:00	SVETA MAŠA
21:00	ČAS ZA POČITEK
PETEK	
7:45	HVALNICE
8:00	ZAJTRK
8:45	OTROCI V VARSTVO
9.00	1. TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE
12:30	KOSILO
13:00	PROSTO
14:00	SKUPEN SPREHOD
15:15	MALICA
15:30	OTROCI V VARSTVO
15:45	2. TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE (OTROCI SO Z VARUŠKAMI)
17.30	KONEC VARSTVA
17:50	DRUŽINSKI VEČER
19:15	VEČERJA NA DRUŽINSKEM VEČERU
20:15	SVETA MAŠA
21:00	ČAS ZA POČITEK IN DRUŽABNI VEČER
SOBOTA	
7.45	HVALNICE
8.00	ZAJTRK
8.45	OTROCI V VARSTVO
9.00	3. TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE
12.30	KOSILO
13.00	PROSTO
14.00	SKUPEN SPREHOD
15.15	MALICA

15:30	OTROCI V VARSTVO
15:45	4. TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE (OTROCI SO Z VARUŠKAMI)
18.00	MAŠA
18.30	VEČERJA
19.00	PEVSKE VAJE kdor želi
20.00	STARŠI Z OTROKI
21.00	POGOVOR
NEDELJA	
7.45	HVALNICE
8.00	ZAJTRK
8.45	OTROCI V VARSTVO
9.00	5. TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE
11.30	MAŠA
12.30	KOSILO